

Η Λωξάνδρα Λούκας γράφει ιστορία ως η πρώτη ηθοποιός με σύνδρομο Down που έπαιξε στο Εθνικό Θέατρο! – Thestival

thestival.gr/eidiseis/koinonia/i-loxandra-loykas-grafei-istoria-os-i-p

14 Ιανουαρίου 2024

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η Λωξάνδρα Λούκας γράφει ιστορία ως η πρώτη ηθοποιός με σύνδρομο Down που έπαιξε στο Εθνικό Θέατρο!

14/01/2024 10:03

|
ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΖΟΛΑ

Η νεαρή ηθοποιός δίνει μαθήματα ζωής και στέλνει ηχηρό μήνυμα

Η νεαρή ηθοποιός **Λωξάνδρα Λούκας** (Lloxy) γράφει ιστορία, καθώς έγινε η **πρώτη γυναίκα με σύνδρομο Down που έπαιξε στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου**.

Η ταλαντούχα ηθοποιός συμμετείχε τον Αύγουστο του **2023** στην παράσταση «**Τρωάδες**» του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος σε σκηνοθεσία Χρήστου Σουγάρη.

*«Ο σκηνοθέτης Χρήστος Σουγάρης ως αναπληρωτής καλλιτεχνικός διευθυντής του Κρατικού Θεάτρου θέλησε να συμπεριλάβει στο θίασο της παράστασής του και την Λωξάνδρα που την είχε δει να παίζει στα “Ερωτευμένα Άλογα”. Μία παράσταση της ομάδας “Εν δυνάμει” σε σκηνοθεσία της Ελένης Ευθυμίου που φιλοξενήθηκαν στο θέατρο της Μονής Λαζαριστών από το Κρατικό Θέατρο. Αυτό της έδωσε την ευκαιρία να παίζει ανάμεσα σε άλλους προορισμούς και στην Επίδαυρο στο πλαίσιο της καλοκαιρινής περιοδείας του Κρατικού θεάτρου. Μια μοναδική εμπειρία και για την ίδια και για όλους τους θεατές που παρακολούθησαν την παράσταση», αναφέρει στο **Thestival** η μητέρα της, **Ελένη Δημοπούλου**.*

Η συμμετοχή της Λωξάνδρας στην σειρά ο «Γιατρός»

Η Λωξάνδρα συγκίνησε τους τηλεθεατές με την εμφάνισή της και την ξεχωριστή της ερμηνεία, στην σειρά του τηλεοπτικού σταθμού ALPHA, «**Ο Γιατρός**», μέσα από την οποία έστειλε ένα **δυνατό μήνυμα ενθάρρυνσης και συμπερίληψης**.

Πως όμως έγινε η συνεργασία με τη σειρά;

Η υπεύθυνη διανομής ρόλων της σειράς αναζητούσε ηθοποιούς με σύνδρομο Down και πρότεινε τη Λωξάνδρα, όπως αναφέρει στο **Thestival** η κα Δημοπούλου. «*Την είχε δει να παίζει στο θίασο του Εθνικού στην παράσταση στο Fuente Ve Huna σε σκηνοθεσία Ελένης Ευθυμίου το 2021*», προσθέτει.

Όπως λέει, «η συμμετοχή της στη σειρά ήταν μια πολύ μεγάλη πρόκληση και μια νέα σημαντική εμπειρία. Ξεκινώντας από τον σκηνοθέτη Γιώργο Παπαβασιλείου, τον κο Μαρκουλάκη καθώς και όλους τους συναδέλφους της στη σειρά και τους ανθρώπους σε όλα

τα τμήματα της παραγωγής η Λωξάνδρα συνεργάστηκε σε ένα περιβάλλον γεμάτο φροντίδα, τρυφερότητα υπομονή και πλήρη αποδοχή», προσθέτει.

Η Λωξάνδρα, όπως τονίζει η μητέρα της, αντιμετωπίστηκε από τον κο Μαρκουλάκη ως συνάδελφος ηθοποιός και έδειξε υψηλό επίπεδο επαγγελματισμού απέναντί της. «Στάθηκε απέναντί της με πλήρη αποδοχή των δυσκολιών της», αναφέρει.

«Ο τρόπος με τον οποίο μοιράστηκε την εμπειρία του αργότερα σε συνεντεύξεις ήταν πολύ συγκινητικός και είναι πολύ σημαντικό να ακούς έναν καταξιωμένο ηθοποιό να μιλά για τη Λωξάνδρα ως ηθοποιό και όχι απλώς ως άτομο με αναπηρία που παίζει», επισημαίνει.

Η Λωξάνδρα έλαβε, μάλιστα, εκατοντάδες μηνύματα υποστήριξης στα social media για αυτό το επεισόδιο.

Οι δύσκολες στιγμές στη ζωή της και η αγάπη της για τη ζωγραφική

«Η Λωξάνδρα ξεκίνησε τη ζωή με μία επισφαλή υγεία και με μια μεγάλη αγωνία από μας τους γονείς της που αφορούσε την αποκλειστικά την υγεία της. Από εγχειρήσεις καρδιάς, αναπνευστικές δυσκολίες, ατυχήματα και πολλά άλλα. Τα πρώτα της χρόνια σε αυτόν τον κόσμο ήταν γεμάτα με εξαιρετικά σκληρή δουλειά προκειμένου να επιβιώσει και να μπορέσει να αναπτύξει βασικές δεξιότητες», αναφέρει στο **Thestival** η μητέρα της. Και συνεχίζει λέγοντας πως «δεν δόθηκε μεγάλη έμφαση στην ανάπτυξη των καλλιτεχνικών της ταλέντων. Ζώντας όμως σε ένα σπίτι γεμάτο χρώματα, κοστούμια και μουσική τα ανέπτυξε μόνη της. Οι γονείς και το φιλικό περιβάλλον εργάζονταν στο θέατρο και ως εκ τούτου υπήρχαν πολλά καλλιτεχνικά ερεθίσματα».

Όπως τονίζει η κα Δημοπούλου, «από πολύ νεαρή ηλικία η Λωξάνδρα, λόγω των λεκτικών δυσκολιών της, χρησιμοποιούσε το σώμα της για να επικοινωνεί. Έτσι ο χορός και η ζωγραφική μπήκαν στη ζωή της αρκετά νωρίς ως ένας τρόπος έκφρασης».

Ακόμα και στα λιγότερο δημιουργικά της χρόνια η Λωξάνδρα παρακολουθούσε τις αγαπημένες της σειρές και ταινίες αντιγράφοντας τις κινήσεις, τους χορούς και τους διαλόγους. «Συμμετείχε σε πολλά ερασιτεχνικά θεατρικά έργα κατά τη διάρκεια της ζωής της, αλλά μόλις δημιουργήθηκε η ομάδα “Έν δυνάμει”, άρχισε να εκπαιδεύεται με σημαντικούς καλλιτέχνες του θεάτρου και του χορού» περιγράφει η μητέρα της και συμπληρώνει πως «τότε ήταν που η τέχνη άρχισε να γίνεται το επίκεντρο της προσοχής της δίνοντάς της έναν ανώτερο σκοπό στη ζωή. Πολλές ώρες εξάσκησης στο χορό, πρόβες, σεμινάρια και συνεχής προσπάθεια να γίνεται καλύτερη».

Η Lloxy **ζωγράφιζε** από πολύ μικρή και η ζωγραφική ήταν η πρώτη **τέχνη** που ανέπτυξε. Ωστόσο, όπως τονίζει η κα Δημοπούλου, η ζωγραφική της έγινε γνωστή κατά τη διάρκεια της πανδημίας με το project των 1000 faces.

Το project “**1000 FACES – 1000 ΠΡΟΣΩΠΑ**” προέκυψε από την Λωξάνδρα Λούκας, και την μέθοδο που δημιούργησε και προσάρμοσε στις δυνατότητες της η μητέρα της Ελένη Δημοπούλου. Ένα δημόσιο project με σκοπό τη δημιουργία πορτραίτων, ώστε να φτιαχτεί μία τεράστια κοινωνία με ανθρώπους διαφορετικούς. «*Το project πήρε μεγάλη διάσταση και έγιναν πολλά διαδικτυακά εργαστήρια εκμάθησης της μεθόδου σε μέλη και φίλους της ομάδας Εν Δυνάμει, αλλά και πολλούς άλλους ανθρώπους που θέλουν να δημιουργήσουν “νέα” πρόσωπα και να τους δώσουν ζωή, με τα βιογραφικά των φανταστικών προσώπων που απεικονίζονται στα πορτρέτα*», συμπληρώνει.

Αυτό αναζωπύρωσε το πάθος της για τη ζωγραφική και την ώθησε να χρησιμοποιήσει τον καμβά της ως τρόπο έκφρασης του εσωτερικού της εαυτού και των συναισθημάτων της. Από τότε η Lioxy έχει αφιερώσει **εκατοντάδες ώρες στην ανάπτυξη των έργων τέχνης** της και δημιουργήθηκε μια μικρή ομάδα φίλων και συγγενών που τη βοηθούν να τα μοιραστεί με τον κόσμο.

Ποια είναι η καθημερινότητα της Λωξάνδρας

«Η Λωξάνδρα έχει ένα πολύ ενεργό πρόγραμμα που την κρατά απασχολημένη, με κίνητρο και συγκέντρωση», αναφέρει η Ελένη Δημοπούλου. Και συνεχίζει λέγοντας πως «Καθώς τίποτα δεν της έρχεται φυσικά εύκολα, χρειάζεται να αφιερώνει επιπλέον χρόνο και προσπάθεια για να πετύχει τους στόχους της. Αυτό σημαίνει επιπλέον πρόβες, σημαίνει περισσότερη προπόνηση του σώματός της, των λεκτικών της δεξιοτήτων και ό,τι άλλο χρειάζεται για να μπορέσει να αποδώσει στο επίπεδο που απαιτείται».

Όσο για τη ζωγραφική της, όπως λέει, συνήθως τη συνδυάζει με μια από τις αγαπημένες της ασχολίες παρακολουθώντας τις αγαπημένες της σειρές και ταινίες. «Μπορεί να περάσει ώρες καθισμένη στο στούντιό της ζωγραφίζοντας έναν πίνακα που είναι μεγαλύτερος από την ίδια, ενώ βλέπει το αγαπημένο της μιούζικαλ και τραγουδάει μαζί του».

Όπως λέει η μητέρα της, ανάμεσα στις πρόβες, τις περιοδείες, τις παραστάσεις και τις άλλες δραστηριότητες πρέπει επίσης να βρίσκει χρόνο για να **μαγειρεύει**, να **καθαρίζει** και να **τακτοποιεί τα πράγματά της**.

Στον ελεύθερο χρόνο της συνήθως θα κάνει **βιντεοκλήσεις** με το σύντροφό της και τους φίλους της. Τα Σαββατοκύριακα συγκατοικεί με τους φίλους της από το Εν Δυνάμει στο σπίτι που έχει δημιουργήσει η ομάδα Εν δυνάμει στο Πανόραμα.

Ποια είναι τα μελλοντικά σχέδια της Λωξάνδρας;

Όπως λέει η Ελένη Δημοπούλου, «*θεατρικά η Λωξάνδρα θα συνεργαστεί και φέτος με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος. Θα παίξει επίσης στο σχέδιο Αντιγόνη σε σκηνοθεσία Σοφία Αντωνίου με την ομάδα «Εν Δυνάμει» τον Δεκέμβριο. Θα εμφανιστεί επίσης σε μια νέα τηλεοπτική σειρά που δεν έχει ανακοινωθεί ακόμα. Αυτή τη στιγμή κυκλοφορεί στις κινηματογραφικές αίθουσες η ταινία Φόνισσα της Εύας Νάθενα όπου η Λωξάνδρα συμμετέχει».*

Όσον αφορά την **εικαστική της δραστηριότητα**, επισημαίνει πως, η Λωξάνδρα αυτή τη στιγμή δουλεύει στο στούντιο και δημιουργεί εντατικά έργα για την πρώτη της ατομική έκθεση στη **Ro Gallery** στη **Θεσσαλονίκη** την άνοιξη του 2024. Τον Δεκέμβριο η Λωξάνδρα θα εκθέσει τα έργα της στο Positive Works στο Όρεγκον της Αμερικής στη σιωπηλή δημοπρασία τους, στην Holy Art Gallery του Λονδίνου και στο Anemi στα Ζαγοροχώρια.

Η μητέρα της, κλείνοντας αναφέρει πως **το πιο σημαντικό μήνυμα που θέλει να στείλει δεν είναι για τα άτομα με αναπηρία αλλά για όλους μας και πιο πολύ για τα νέα άτομα.** «*Η διαφορετικότητα εσωκλείει την αναπηρία και πρέπει να δημιουργήσουμε περιβάλλοντα που να αντανακλούν το εύρος και την ποικιλότητα της κοινωνικής μας ζωής. Και προσθέτει πως «η αποδοχή της διαφορετικότητας μας αφορά όλους και όλες μας. Πρέπει να καλλιεργηθούν οι διαδικασίες εκείνες κατά τις οποίες το “διαφορετικό” να μεταμορφώνεται σε “οικείο”, που καλλιεργούν τις ανθρώπινες σχέσεις και να γίνεται προσπάθεια να επανανοηματοδοτήσουμε την έννοια της συνύπαρξης» καταλήγει.*

**Το κείμενο δημοσιεύτηκε στο εορταστικό έντυπο του thestival.gr*

Λωξάντρα Λούκας

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

- Θεσσαλονίκη: Προχωρούν οι εργασίες αποκατάστασης της αυλής του 2ου και 4ου δημοτικού σχολείου Πεύκων
- Ελένη Ψυχούλη: “Ο Απόστολος Μητρόπουλος κρατούσε το παιδί μου και φορούσε φούστα, δεν έγινε γκέι όμως τελικά”
- Νέα Αριστερά: Ο κ. Χρυσοχοϊδης αντιμετωπίζει τους φοιτητές με όρους βεντέτας

Ακολουθήστε το Thestival στο [Google News](https://www.google.com/news) και μάθετε πρώτοι όλες τις ειδήσεις από τη Θεσσαλονίκη, την Ελλάδα και τον κόσμο.